

De Iustitia Et Iure ceterisq[ue] Virtutibus Cardinalibus

Lessius, Leonardus

Antverpiæ, 1632

8 Quantum temporis requiratur ad immobilium præscriptionem, siue contra priuatum, siue contra Ecclesiam, vel piam causam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72459](#)

Altera probatur; quia cum Ecclesia in mobiliis non habeat priuilegium, sed solum in immobilibus, codem iure censeri debet quo priuatus. de quo vide Couar. §. 5. n. 2. Ego tamen exceptum Ecclesiam Romanam, iuxta praedicta.

DUBITATIO VIII.

Quantum temporis requiratur ad immobilium præscriptionem, siue contra priuatum, siue contra Ecclesiam, vel piam causam.

Dico Primo, Ad præscribenda bona immobilia contra Ecclesiam Romanam requiruntur anni 100. contra aliam Ecclesiam, vel Hospitale, vel Monasterium, vel contra pias causas, requiruntur anni 40. est communis DD. De Ecclesia Romana habetur Authentica, Quas actiones. C. De sacrofætis Ecclesiis; vbi præscriptionis tempus contra reliquias Ecclesiæ & pia loca restringitur ad annos 40. (cum antea esset annorum 100. vt patet ex L. Vt inter diuinum, quæ immediatè præcedit) & soli Ecclesiæ Romanæ inter loca pia reseruantur priuilegium 100. annorum. Dico, *inter loca pia*, quia hinc non reuocatur priuilegium, quod in dicta lege, Vt inter diuinum, erat concessum ciuitatibus, vt contra eas non possit præscribi nisi 100. annorum spatio, si quid illis per ultimam voluntatem relatum, vel si quid donatum vel venditum fuisset, vt rectè Couar. §. 2. num. 15. Idem de Ecclesia Romana habent in multis Canonib. tit. de præscriptione. De alijs Ecclesiis habetur tum aliibi, tum cap. De qua, de præscriptione. De alijs pīs locis & causis habetur Authent. Quas actiones; & probat Couar. reg. Posseflor. §. 2. n. 3. vbi etiam refutat quosdam, qui putabant contra pauperes non præscribi.

Prior pars patet L. Sicut in rem. 3. C. de præscriptione 30. annorum, factum id est in favorem pupillaris ætatis & status.

Altera pars habetur L. ultima, C. In quibus causis in integrum restitutio necessaria non est. Ratiō est, quia minores non ita rebus suis possunt inuigilare, vt maiores, præsertim cum administrationem non habeant.

Dico Tertiō, Ad præscribenda bona immobilia contra Ecclesiam Romanam requiruntur anni 100. contra aliam Ecclesiam, vel Hospitale, vel Monasterium, vel contra pias causas, requiruntur anni 40. est communis DD. De Ecclesia Romana habetur Authentica, Quas actiones. C. De sacrofætis Ecclesiis; vbi præscriptionis tempus contra reliquias Ecclesiæ & pia loca restringitur ad annos 40. (cum antea esset annorum 100. vt patet ex L. Vt inter diuinum, quæ immediatè præcedit) & soli Ecclesiæ Romanæ inter loca pia reseruantur priuilegium 100. annorum. Dico, *inter loca pia*, quia hinc non reuocatur priuilegium, quod in dicta lege, Vt inter diuinum, erat concessum ciuitatibus, vt contra eas non possit præscribi nisi 100. annorum spatio, si quid illis per ultimam voluntatem relatum, vel si quid donatum vel venditum fuisset, vt rectè Couar. §. 2. num. 15. Idem de Ecclesia Romana habent in multis Canonib. tit. de præscriptione. De alijs Ecclesiis habetur tum aliibi, tum cap. De qua, de præscriptione. De alijs pīs locis & causis habetur Authent. Quas actiones; & probat Couar. reg. Posseflor. §. 2. n. 3. vbi etiam refutat quosdam, qui putabant contra pauperes non præscribi.

Hic tamen notandum est Primo, Quibus priuilegiū dam Monasterii & Collegiis Regularium concessum esse vt res immobiles non possint contra ipsos præscribi nisi annis 60. Concessit hoc Eugenius I V. de plenitudine potestatis, Ordini S. Benedicti, & Iulius II. Congregationi S. Salvatoris, vt ex eorum priuilegiis manuscriptis constat. Idem concessum Ordinibus illis, qui horum priuilegiis participant, vt Societati nostræ, & quibusdam aliis.

Secundō, Si res priuati incipiāt esse Ecclesiæ, & contra priuatum præsentem anni quinque sint exacti, non requiri ulterius spatium 35. annorum ad complendam præscriptionem contra Ecclesiæ; sed sufficiunt 20. quia quinque priores contra priuatum continent dimidium tempus necessarium. vt docet Silu. verbo Præscriptio, q. 7. §. Sextum, consentiunt alij DD.

Tertiō, nomine bonorum immobilium hinc etiam intelligi lura, & actiones ad immobilia: item beneficia, census, redditus, Ius patronatus, vñsfru-quæ. Etus, & seruitutes. haec enim omnia fixa manent, & infra immobilium fructuum vel commoditatem adferunt. Itaque de his iudicandum iuxta duas propositiones supradictas. Maioris tamen lucis cauſa, & quia interdum in his est aliqua diversitas, breueriter agemus de singulis.

23
Immobilia priuatorū. Dico Ico Primō, Ad præscribenda bona immobilia priuatorum, cum titulo requiritur spatium 10. annorum inter præsentes, 20. inter absentes: sine titulo requiriuntur anni 30. Est communis sententia DD. in cap. Sanctorum, de præscript. & alibi.

Longum tempus. Prior pars habetur Instit. de vñscap. §. 1. & L. Cum in longi. vlt. C. de præscript. longi temporis. vbi tria notanda sunt. Primum est, Longum tempus in materia vñscaptionis vocari spatium 10. annorum inter præsentes, 20. inter absentes. longissimum autem spatium 30. vel 40. annorum. Patet ex d. L. Cum in longi.

Longissimum. Secundum, Præsentes dici, qui in eodem territorio habitant; vt sunt omnes qui in territorio Louaniensi, etiam non in ciuitate: absentes, qui in diuersis territoriis, vt docet Panorm. in cap. De quarta, de præscriptione. num. 30.

Præsentes. Tertium, Si præsens fuerit 7. annis, & postea egrediaris territoriorum habitatur alibi, opus est adhuc sex annis, vt res immobilia contra te præscribatur. Ratiō est, quia supererant tres anni ad complendam præscriptionem contra præsentem, qui debent duplicari ratione absentie: vt habetur expreſſe Auch. Quod si quis. C. de præscriptione longi temporis. vñus enim annus præsentia æquivaler duobus annis absentia. Silu. verbo Præscriptio. 1. q. 7. & reliqui DD.

Vñus annus præsentia æquivaler duobus absentia. Altera pars, *Sine titulo requiri anni 30.* patet ex cap. Sanctorum, de præscriptione. Idem colligitur ex L. Si quis emptionis. 8. §. 2. C. de præscriptione 30. vel 40. annorum.

Vñ non requiriatur titulus. Vbi aduertere, quando agitur de præscriptione 30. vel 40. annorum, ordinarie neque Iure Pontificio neque Cæsareo requireti titulum; sed sufficere bonam fidem cum possessione tantum temporis; vt docet Couar. reg. Posse. §. 5. num. 2. ex communione Doctorum sententia. Dixi ordinarie, quia interdum exigunt tituli probatio; nempe quando præsumptio Iuris est contra præscribentem, vt docet Couar. I. 1. variat. cap. 17. n. 7. vt fit quando Episcopus vñus diœcesis vult præscribere decimas sitas in alia diœcesi, vt habemus c. 1. de præscriptione, in 6. Hic enim ex possessione 40. annorum non præsumitur titulus; sed requiritur tituli probatio; vel certe, vt à tempore, cuius initij memoria non extat, possederit.

24
Contra pupillum & minorem. Dico Secundō, Si priuatus ille fuerit pupillus, nulla contra eum, quamdiu est in ea ætate, datur præscriptio, siue mobilium siue immobilium: si autem non sit pupillus, sed minor (id est, nondum habens 25. annos expletos) requiriuntur 30. anni.

DUBI-

Contra Ecclesiastis & pīas causas.